

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 910/07
15.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић - Андрић, чланова већа, са саветником Маријаном Тафра - Мирков, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Предузећа "АА", против решења Министарства финансија Републике Србије, Управе царина, Комисије за жалбе Управе царина 01/4 број УП - 571/06 од 28.11.2006. године, у предмету царине, у нејавној седници већа одржаној дана 15.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца поднета против закључка Царинарнице Кладово број УП-10/06 од 23.03.2006. године, којим је одбачена као неблаговремена тужиочева жалба подента против решења исте царинарнице број УП-10/06 од 22.02.2006. године.

Тужилац тужбом оспорава решење туженог због погрешно утврђеног чињеничног стања па предлаже да се поништи. Наводи да је решење Царинарнице, против којег је поднео жалбу, примио дана 03.03.2006. године, што је у присуству поштар и уписао на коверти, а не дана 02.03.2006. године. Истиче да је у књизи ПТТ-а, уписан датум пријема поште од 02.03.2006. године, али да он тог дана није примио пошिल्ку јер тог дана није ни био на послу.

Тужени орган, изјашњавајући се на наводе тужбе, у свом одговору, оспорио је ове у целини, те је остајући код разлога оспореног решења, предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, разлога оспореног решења, те одговора на тужбу, као и целокупних списа предмета ове управне ствари, а у смислу члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени суда, тужени, оспореним решењем, у поступку у коме није било повреда правила поступка од утицаја на решавање ове управне ствари одбио жалбу као неосновану, исправно налазећи да је првостепени орган с обзиром на несумњиво утврђено чињенично стање, правилно применивши одредбе члана 220. Закона о општем управном поступку нашао да жалба није благовремена. За своју одлуку тужени је дао разлоге које у свему за правилне, прихвата и овај суд.

Ово стога јер према стању списа предмета произлази да је решење Царинарнице Кладово Уп-10/06 од 22.02.2006. године тужиоцу уручено дана 02.03.2006. године, а против овога је тужилац жалбу поднео дана 18.03.2006. године. Како је од уручења решења па до подношења жалбе протекло рок од 15 дана прописан одредбом члана 220. ЗУП-а за подношење жалбе, правилно тужени налази да је исправно закључила Царинарница Кладово да је жалба поднета по истеку прописаног рока, те да није благовремена.

Суд је ценио наводе тужбе, па с обзиром на напред изнето и стање списа предмета, налази да се не могу прихватити као основане. Неосновано тужилац оспорава правилност утврђене чињенице о датуму пријема решења Царинарнице Кладово, против којег је тужилац поднео жалбу, јер из уредно попуњене и оверене повратнице о уручењу овог решења несумњиво произлази да је ова уручена тужиоцу на адресу његовог пословног седишта дана 02.03.2006. године, што је оверено печатом тужиоца.

Са напред изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца суд је тужбу одбио као неосновану и на основу члана 41. став 2. ЗУС-а одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 15.11.2007. године, У. 910/07

Записничар, Председник већа-судија,

Маријана Тафра - Мирков, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС